

Post Bellum – příběhy našich sousedů

Post Bellum je nevládní a nezisková organizace, která byla založena roku 2001 skupinou českých novinářů a historiků. Zaznamenává vzpomínky pamětníků významných událostí 20. století a snaží se, aby se o jejich příbězích dozvěděla širší veřejnost. Vzpomínky pamětníků jsou důležitým svědectvím nejen o našich moderních dějinách, ale také o povaze českého národa. Příběhy našich sousedů je projekt určený žákům osmých a devátých tříd základních škol. Na základě osobního setkání zpracují osudy pamětníků událostí 20. století, kteří žijí v jejich sousedství.

Žáci ZŠ Nový Jičín, Tyršova 1 se pod vedením paní učitelky Ivany Mickové do tohoto projektu zapojili jako tým tří dívek a jednoho chlapce (Klára Adamcová, Amálie Hružová, Markéta Hubíková, Vojtěch Kubín).

Rozhodli jsme se navštívit a vyzpovídat prababičku našeho spolužáka paní Bohuslavu Kňurovou, rozenou Haškovou, která se narodila 5. 10. 1931 a letos oslaví 88. narozeniny. Vojta seznámil svou prababičku s naším záměrem (tedy zachytit její příběh pro budoucí generace a přispět tak k rozšíření a popularizaci poznání o naší moderní historii). Pro rozhovor jsme zvolili bydliště pamětnice, kde se cítí dobře. Před setkáním jsme byli všichni nervózní a zmatení a nevěděli jsme, co očekávat. I paní Kňurová měla obavy, zda vše zvládne. Jakmile ale začalo nahrávání, nervozita z ní opadla a začala povídat. Poutavým vyprávěním nás vtáhla do svého životního příběhu. Neuvědomili jsme si, jak těžký a složitý život měli lidé v první polovině 20. století. Paní Kňurová se se svými rodiči musela často stěhovat, musela pomáhat i s péčí o svou mladší sestru a dětství považuje za nesnadnou část svého života a nerada na toto období vzpomíná.

My se o důležitých historických událostech dozvídáme z učebnic dějepisu a neuvědomujeme si, že se vše dotýkalo i života obyčejných a konkrétních lidí. Například roku 1953, kdy se vláda rozhodla řešit hospodářské problémy tím, že provedla měnovou reformu, která byla do poslední chvíle přísně utajená. Peníze během jednoho dne ztratily svou hodnotu a výměna starých peněz za nové byla ve velmi nevýhodném poměru. Tato opatření přinesla pokles životní úrovně a vyvolala nespokojenost občanů. Narostl počet odpůrců komunistického režimu. Pro paní Kňurovou a jejího manžela to znamenalo ztrátu veškerých úspor a hořké životní zklamání, které je dodnes znát z jejich emocí. Další událost, která výrazně zasáhla do jejího života, byl srpen 1969, kdy v noci z 20. srpna na 21. srpna 1969, překročila vojska pěti států Varšavské smlouvy (Sovětského svazu, Polska, Maďarska, Bulharska a Německé demokratické republiky) československé hranice. V krátké době se na našem území nacházelo okolo třičtvrtě milionu cizích vojáků. Okupační vojska se u nás setkala s nenávisť a odporem. Na ulicích se objevily protisovětské nápisy, tiskly se letáky, lidé podepisovali rezoluce proti okupaci a na podporu Dubečkova vedení. Proti tankům a vojákům však nic nez mohli. V té době paní Kňurová pracovala jako úřednice SNB, kde vypisovala občanské a řidičské průkazy a nevyvšila do oken vlaječky na přivítání okupantů. Následně byla z práce vyhozena. Do dvou hodin si ale našla nové zaměstnání – skladnice. Ve skladu si připadala svobodnější, mohla si zpívat a říkat, co chtěla, a tak zde pracovala až do důchodu v roce 1992.

Paní Bohuslava ráda luští křížovky, vaří, poslouchá hudbu, věnuje se zahrádce. Teší se ze svých tří vnuků a devíti pravnoučat.

Nevěděli jsme, co od projektu Post Bellum očekávat, ale jsme rádi, že jsme se toho mohli zúčastnit. Byla to pro nás velmi dobrá zkušenost a přáli bychom si, aby se do tohoto projektu zapojilo mnohem více žáků.